

Chemarea la ucenicie

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 5:1-11; 6:12-16; 9:1-6, 23-25; 10:1-24; Matei 10:5-15; 16:24-28.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Apoi a zis tuturor: «Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.»” (Luca 9:23)

Ucenicul este un elev, sau un adept și un continuator al unui maestru. În Biblie, cuvântul „ucenic” apare de peste două sute cincizeci de ori, în cea mai mare parte, deși nu exclusiv, în evangheliile și în cartea Faptele apostolilor.

Ucenicia ne umple sufletul cu energie, ne stimulează mintea și ne cere să punem tot ce avem mai bun în relația cu Dumnezeu și în relația cu semenii. Ea nu poate exista fără angajamentul total față de Domnul Hristos și față de condițiile impuse de viața și de mesajul Său. Există chemare mai înaltă?

„Dumnezeu îi ia pe oameni așa cum sunt și îi instruește pentru slujire dacă ei I se supun. Duhul lui Dumnezeu, odată primit în suflet, va aduce la viață toate facultățile lui. Sub călăuzirea Duhului Sfânt, mintea devotată fără rezerve lui Dumnezeu se dezvoltă armonios și este întărită ca să priceapă și să împlinească cerințele Sale. Caracterul slab și șovăielnic se schimbă într-un caracter puternic și statornic. Devoțiunea continuă stabilește o relație atât de strânsă între Isus și ucenicul Său, încât creștinul devine asemenea Lui în minte și caracter.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 251

Săptămâna aceasta, vom studia despre chemarea pe care le-a adresat-o Domnul Isus ucenicilor Săi și vom încerca să desprindem o lecție care ne poate ajuta să continuăm lucrarea începută de El pe pământ.

Astăzi: Începe Săptămâna libertății religioase
Sabatul viitor: Ziua libertății religioase (colectă)

Simon și Andrei trudiseră toată noaptea. Erau pescari pricepuți, cunoșteau arta pescuitului și știau când să renunțe. O noapte întregă, nu reușiseră să prindă niciun pește și erau foarte descurajați când au primit un îndemn supărător: „Depărtează-o [corabia] la adânc și aruncați-vă mrejele pentru pescuire” (Luca 5:4). Simon a răspuns: „Toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic, dar, la cuvântul Tău...” (vers. 5).

Cine era acest tâmplar care îi dădea sfaturi cum și când să pescuiască? Simon ar fi putut pur și simplu să-L ignore. Totuși, ca urmare probabil a cuvintelor de încurajare și a învățăturilor adevărate rostite de Isus mai devreme, el a răspuns: „... dar, la cuvântul Tău voi arunca mrejele.”

Aceasta este prima lecție a uceniciei: ascultarea de Cuvântul lui Isus. Pentru Andrei, Ioan și Iacov, lunga noapte de muncă zadarnică a fost recompensată dimineață de o captură impresionantă de pește. Petru a căzut în genunchi și a zis: „Pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos” (vers. 8). Recunoașterea sfințeniei lui Dumnezeu și a păcătoșeniei personale este un alt pas esențial al chemării la ucenicie. Petru a făcut acest pas la fel ca Isaia odinioară (Isaia 6:5).

1. Citește Luca 5:1-11; Matei 4:18-22 și Marcu 1:16-20. Gândește-te la minunea care a avut loc, la uimirea pescarilor, la mărturisirea lui Petru și la autoritatea lui Isus. Ce ne spune fiecare relatare despre chemarea la ucenicie?

„Nu te teme, de acum încolo vei fi pescar de oameni” (Luca 5:10). Trecerea de la „pescar” la „pescar de oameni” este o experiență extraordinară: ea presupune supunerea absolută față de Maestru, recunoașterea incapacității și a păcătoșeniei proprii, prinderea de mâna Domnului Hristos prin credință, pentru a putea umbla pe cărarea singuratică și necunoscută a uceniciei și bizuirea neîntreruptă pe El și doar pe El. Viața de pescar este nesigură și periculoasă, se desfășoară în condiții vitrege și nu asigură un venit constant. Viața de „pescar de oameni” este la fel, dar Domnul ne îndeamnă: „Nu te teme!” Ucenicia nu este ușoară, are urcușurile și coborâșurile ei, bucuriile și provocările ei, dar ucenicul credincios nu este singur. Acela care a spus: „Nu te teme!” îi este mereu alături.

Recunoașterea stării de păcătos l-a făcut pe Petru să simtă dorința de a se separa de Domnul. Cum se explică acest efect al păcatului asupra noastră?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să cunoască aspectele fundamentale ale uceniciei.

La nivelul sentimentelor: Să accepte cu bucurie ucenicia.

La nivel practic: Să fie ucenici receptivi și responsabili.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Fundamentele uceniciei

- A. De ce i-a ales Isus pe cei doisprezece ucenici și, mai târziu, i-a trimis pe cei șaptezeci? Care este rolul unui ucenic în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu?
- B. Cum înțelegeți cele patru principii ale uceniciei din Luca 9:23 – lepădarea de sine, acceptarea crucii, luarea crucii în fiecare zi și urmarea lui Isus?
- C. Care este prețul uceniciei? De ce este atât de mare? Cum îl putem măsura?

II. Implicarea personală în ucenicie

- A. Care este deosebirea dintre relația lui Hristos cu Petru și relația lui Pavel cu Timotei? De ce sunt diferite?
- B. Cu toate că inițiativa uceniciei o are Isus care cheamă (Luca 5:10,11) și alege (Ioan 15:16), ce tip de angajament este așteptat din partea celui chemat? (Luca 9:23-25)
- C. Cum să interpretăm astăzi chemarea de a lăsa totul și de a-L urma (Luca 14:25-33)? Este posibil astăzi să fii ucenicul lui Isus în ascuns, cum erau Nicodim și Iosif din Arimateea? De ce da sau de ce nu? (Vezi Ioan 12:42,43.)

III. Ucenici receptivi și responsabili

- A. Cum poate cineva să devină un ucenic responsabil în ceea ce privește răspunsul său față de Hristos?
- B. Ce responsabilitate are ucenicul față de Evanghelie, față de cei dinăuntru și din afara bisericii și față de oameni, în general?

Rezumat: A fi ucenicul lui Isus înseamnă a asculta chemarea Sa de a rămâne în El, de a face ce spune El și de a fi, de dragul Său, „sare” și „lumină” (Matei 5:13,14) în această lume.

Nimeni nu se face singur ucenic. Noi devenim ucenici când răspundem chemării Domnului Isus. Luca spune că Domnul Isus îi chemase deja la ucenicie pe pescarii Petru, Andrei, Ioan și Iacov (Luca 5:11) și pe vameșul Levi Matei (vers. 27-32). Apoi plasează alegerea celor doisprezece într-un loc strategic: imediat după relatarea despre vindecarea omului cu mâna uscată în ziua de Sabat (Luca 6:6-11), motiv pentru care fariseii au pus la cale prinderea lui Isus. Domnul a știut că era timpul să-și consolideze lucrarea și să formeze o echipă de lucrători instruiți și pregătiți pentru a o continua.

2. Ce spune Luca despre scopul chemării ucenicilor? Luca 6:12-16; 9:1-6.

În mulțimile care Îl urmau pe Hristos erau mulți ucenici – oameni care Îl urmau cum își urmează elevii învățătorul. Totuși misiunea Sa nu era doar de a da învățătură, ci și de a forma o biserică, o comunitate a celor răscumpărați care aveau să ducă solia mântuirii până la marginile pământului. Pentru aceasta, El a chemat mai mulți ucenici și „a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli” (Luca 6:13). „Apostol” înseamnă „trimis”, „însărcinat cu un mesaj special pentru un scop special”. Luca utilizează acest cuvânt de șase ori în Evanghelie și de peste douăzeci și cinci de ori în Faptele apostolilor (Matei și Marcu îl folosesc numai o singură dată).

Cei doisprezece nu au fost aleși datorită educației sau situației lor economice, datorită statutului lor social sau moralității lor. Nu au avut merite personale care să-i recomande. Erau oameni obișnuiți, cu ocupații obișnuite: pescari, vameși, un zelot, un sceptic. A fost primit și un om care avea să devină trădător.

„Dumnezeu îi ia pe oameni așa cum sunt, cu elementele omenești ale caracterului lor, și, dacă vor să fie disciplinați și învățați, El îi instruieste pentru slujire. Ei nu sunt aleși fiindcă sunt desăvârșiți, ci în ciuda nedesăvârșirilor lor, pentru ca, prin cunoașterea și practicarea adevărului, prin harul lui Hristos, să poată fi transformați după chipul Său.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 294

Niciunul dintre noi nu este desăvârșit! Toți suntem în procesul de creștere (unii cresc mai repede, alții mai încet!). Cum putem învăța să cooperăm și să-i acceptăm pe ceilalți așa cum sunt?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Luca 5:1-11

Ideea centrală pentru creștere spirituală: De obicei minunea vine după ascultare sau ascultarea după minune? Ambele situații sunt posibile, însă cel mai bine este să ne încredem în Domnul, să ascultăm de El și să acceptăm să se împlinească voia Sa. Petru a făcut așa și a avut parte de o frumoasă experiență. Când au fost îndemnați de Isus să arunce mrejele în apă, Petru și prietenii lui, pescari cu experiență, erau dezamăgiți după o noapte de trudă, în care nu prinseseră nimic. Cuvintele lui definesc ucenicia în forma ei cea mai înaltă: Ne-am trudit toată noaptea degeaba, dar, „la cuvântul Tău” (Luca 5:5), vom arunca mrejele. Ucenicii adevărați sunt întotdeauna gata să asculte de cuvântul Maestrului. Cuvântul Său este pentru ei o poruncă și o obligație.

Discuție introductivă: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos!” a exclamat Petru (Luca 5:8). Chiar voia Petru acest lucru? Nici vorbă! Petru spunea doar că este nevrednic să stea în prezența lui Mesia. Recunoașterea păcătoșeniei personale trebuie să preceadă supunerea față de Isus ca Domn. Ucenicia cu aceasta începe.

Întrebări

- Ai avut această experiență a supunerii, care l-a transformat pe Petru din pescar în ucenic?

- Isus i-a invitat pe pescarii uluiți să Îl urmeze și le-a prezentat noua „fișă a postului”: „De acum încolo vei fi pescar de oameni” (vers. 10). Care este „fișa postului” tău ca ucenic?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Cuvântul „ucenic” apare de peste douăsutecincizeci de ori în Noul Testament, de cele mai multe ori în evanghelii. Cuvântul grecesc este *mathetes*, care, literal înseamnă „urmaș”, „elev”, „cel devotat total Maestrului”. Trebuie precizat faptul că acest cuvânt este utilizat cu referire la cei doisprezece, aleși și trimiși cu „putere și stăpânire” ca „să povăduiască Împărăția lui Dumnezeu” (Luca 9:1,2; Marcu 3:14). Mai târziu, Isus i-a chemat pe cei șaptezeci de ucenici (Luca 10:1-20), iar în final le-a poruncit ucenicilor Săi să facă „ucenici din toate neamurile” (Matei 28:19). Așadar, ucenicia creștină, care a început cu nucleul ce-

3. Ce lecții învățăm din chemarea și trimiterea ucenicilor? Luca 9:1,2; Matei 10:5-15.

Luca prezintă trimiterea apostolilor ca pe un proces alcătuit din trei pași.

a. Chemarea este vitală pentru misiunea creștină. Înainte de a fi un termen teologic, ea trebuie să fie o experiență personală. Verbul grecesc redat de Cornilescu aici prin „a chema” înseamnă și „a strânge laolaltă”, „a reuni”. Apostolii au datoria să ia aminte la Acela care îi cheamă, să meargă la El și să fie „laolaltă”. Ascultarea de Acela care cheamă și supunerea totală față de El sunt esențiale pentru unitate, fără de care misiunea nu poate fi îndeplinită cu succes.

b. Domnul Isus nu i-a trimis niciodată pe emisarii Săi cu mâna goală. Și nici nu Se așteaptă să fim reprezentanții Săi prin puterea noastră. Educația, cultura, statutul, averea, inteligența sunt lipsite de putere când este vorba de misiunea Sa. Hristos este Cel care ne dă resurse, ne echipează, ne împuternicește. Din *dynamis* (putere) provin cuvintele moderne „dinam”, o sursă de curent care poate produce lumină, și „dinamită”, o sursă de energie care poate arunca în aer un munte. Puterea și stăpânirea date de Isus sunt suficiente pentru a-l distruge pe Satana și pentru a-i dejuca planurile. Domnul este puterea noastră. „Pe măsură ce cooperează cu voința lui Dumnezeu, voința omului devine omnipotentă. Orice trebuie făcut la porunca Sa poate fi împlinit prin tăria Sa. Toate chemările Sale sunt împuterniciri.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 333

c. Propovăduirea și vindecarea merg împreună. Ucenicii au misiunea de a se îngriji de ființa umană în totalitatea ei – trup, minte și suflet. Întreaga ființă este ținută captivă de păcat și de Satana și trebuie adusă sub puterea de sfințire a Domnului Isus.

Viața de ucenicie, ca să fie neîntreruptă, trebuie să fie deplin consacrată Domnului. Nimic nu trebuie să se interpună între noi și El, nici aurul sau argintul, nici tata sau mama, nici soțul/soția sau copilul, nici viața sau moartea, nici împrejurările de azi sau problemele de mâine. Pentru ucenici, Hristos este totul. Pentru ei, contează doar El, Împărăția Sa și mărturia pe care o au de dat lumii pierdute.

„Să nu luați nimic cu voi pe drum” (Luca 9:3). Ce principiu exprimat aici trebuie să înțelegem și să aplicăm în viață?

lor doisprezece, este un principiu universal, esențial pentru planul de răscumpărare al lui Dumnezeu (Ioan 3:16). De aceea este important să înțelegem clar chemarea la ucenicie, caracteristicile și prețul ei.

Comentariu biblic

I. Chemarea la ucenicie

(Revezi împreună cu grupa Luca 5:1-11.)

Ucenicia creștină este mai mult decât o călătorie a descoperirii de sine. Spre deosebire de alte sisteme filosofice sau religioase, în care individul alege să fie elev sau să urmeze o persoană sau o școală de gândire, ucenicia creștină începe cu Hristos, nu cu ucenicul. Hristos face primul pas: El îi cheamă pe ucenici. „A chemat la El pe cine a vrut și ei au venit la El” (Marcu 3:13). Acest concept al chemării este adânc înrădăcinat în teologia biblică. „Eu voi fi Dumnezeuul vostru, iar voi veți fi poporul Meu” este modul în care se spune în Vechiul Testament că Dumnezeu alege un popor care să-L urmeze, să-L asculte și să împlinească voința Sa pe pământ. Fie că este vorba despre Avraam, Moise, Iosua, Debora, Daniel sau Isaia, mai întâi a fost chemarea făcută de Dumnezeu și abia după aceea ascultarea lor de această chemare a avut ca urmare intrarea lor în numărul celor aleși.

Dumnezeu face primul pas către noi prin chemarea divină: „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?” (Isaia 6:8). În cuvintele lui Isus, invitația este: „Vino după Mine!” (Luca 5:27; Matei 4:19; Marcu 1:17). Ascultarea de chemarea aceasta – indiferent de misiune, indiferent de sacrificiu, oricât de greu și de spinos ar fi drumul – este necesară pentru adevărata ucenicie. De aceea, oamenii trebuie să ne cunoască în primul rând ca ucenici și apoi, creștini (Faptele 11:26).

De discutat: În ce constă chemarea Domnului la ucenicie? Ce presupune răspunsul nostru la chemarea Sa de a-L urma?

II. Caracteristicile uceniciei

(Revezi împreună cu grupa Luca 14:26-33.)

Domnul Isus a privit cu adâncă seriozitate alegerea celor doisprezece. Ei urmau să fie reprezentanții Împărăției Sale, urmau să acționeze în Numele și în puterea Sa (Faptele 1:8). De aceea, înainte de a-i alege, El „S-a dus în munte să Se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciu-

4. Ce aflăm din trimiterea celor șaptezeci de ucenici despre lucrarea de câștigare a sufletelor, din perspectiva controverselor dintre Hristos și Satana? Luca 10:1-16

În timpul lucrării Sale, Domnul Isus nu a avut doar doisprezece ucenici. După înălțare, când Petru a propus să fie ales cineva în locul lui Iuda, grupul de credincioși era de aproape o sută douăzeci (Faptele 1:15). Pavel spune că Isus a avut peste cinci sute de ucenici (1 Corinteni 15:6) după înviere. Deci, alegând să trimită șaptezeci, El nu stabilește un număr maxim admis, ci propune un mod de a proceda: alegerea unui număr de oameni pentru realizarea unei anumite misiuni.

Doar Luca menționează alegerea celor șaptezeci de ucenici, fapt tipic pentru mentalitatea sa de misionar. În Scriptură și în istoria evreilor, șaptezeci este un număr simbolic. Moise a rânduit șaptezeci de bătrâni care să-l ajute (Numeri 11:16,17,24,25). Sinedriul era alcătuit din șaptezeci de membri. Nu se precizează nicăieri în Scriptură că numărul de șaptezeci de ucenici ar fi avea vreo semnificație specială și nu trebuie să ne împotmolim în speculații. Ca Instructor al conducătorilor bisericii, Isus ne-a lăsat o strategie: să nu concentrăm puterea și responsabilitatea în mâinile câtorva, ci să o distribuim ca să acoperim o cât mai mare varietate de ucenici.

5. Care a fost rezultatul misiunii celor șaptezeci de ucenici și care a fost reacția Domnului Isus față de raportul lor? Luca 10:17-24

Succesul în câștigarea sufletelor nu se datorează evanghelistului, care este doar un instrument, ci numelui Domnului Isus și puterii Sale. Cum reacționează Isus în fața succesului celor șaptezeci? El vede aici înfrângerea lui Satana (vers. 18) și promite tot mai multă putere pe măsura implicării mai mari în lucrare (vers. 19). Bucuria evanghelistului nu trebuie să fie legată de ceea ce s-a realizat pe pământ, ci de faptul că numele lui este scris în ceruri (vers. 20). Cerul tresaltă de bucurie și ia notă de fiecare om scăpat din strânsoarea lui Satana. Fiecare suflet câștigat pentru Împărăție este o lovitură dată planurilor vrăjmașului.

Recitește Luca 10:24. Ce lucruri, pe care prorocii și împărații și-au dorit să le vadă, avem privilegiul să vedem noi? Ce înseamnă aceasta pentru noi?

ne către Dumnezeu” (Luca 6:12). Întărit de convorbirea cu Tatăl Său, El „a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli” (vers. 13).

Când vorbim despre caracteristicile uceniciei, este necesar să subliniem în egală măsură cine *nu poate* fi ucenic și cine poate să fie. Luca 14:26-33 ne arată trei categorii de oameni care nu pot fi ucenici. Prima categorie o constituie aceia care nu îi pot făgădui loialitate absolută lui Hristos (mai presus de obligațiile față de părinți, partenerul de viață, copiii, frați și surori și mai presus de îndatoririle vieții). În a doua categorie sunt aceia care nu-și pot supune viața complet Învățătorului. A treia categorie îi cuprinde pe cei care nu se pot lepăda tot ce au. Cine nu ia foarte în serios chemarea lui Isus, cine nu promite lepădare de sine totală și nu îi dă ascultare absolută, dovedește că nu îndeplinește condițiile uceniciei.

De discutat

„A ne lepăda de noi înșine înseamnă a ține seama numai de Hristos și a nu mai ține seama deloc de noi, a-L vedea numai pe acela care merge înainte și a nu mai vedea drumul care este prea greu pentru noi. Repet, tot ce poate spune lepădarea de sine este aceasta: «El vă conduce, rămâneți aproape de El.»” – Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship* [*Costul uceniciei*], p. 97

III. Prețul uceniciei

(Revezi împreună cu grupa Luca 9:23-26.)

Se spune că Martin Luther ar fi afirmat că un creștin este, înainte de toate, un om al crucii. Domnul Isus a arătat prețul uceniciei în niște cuvinte pe care ucenicul nu le poate uita decât cu riscul pieirii: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.” Lepădarea de sine, purtarea crucii în fiecare zi și a-L urma pe Isus oriunde – acesta este prețul uceniciei.

A fi ucenic al lui Isus este un privilegiu fără seamă și o onoare supremă. Chemarea aceasta poate cere de la noi sacrificiul suprem, însă niciunul dintre sacrificiile noastre nu se poate compara cu coborârea lui Isus din sala tronului lui Dumnezeu la rușinea și suferința de pe Golgota. Astfel, atunci când „pornim în călătoria uceniciei, ne predăm lui Hristos făcându-ne una cu moartea Sa.(...) Așa începe ea; crucea nu este finalul teribil al unei vieți de altfel evlavioase și fericite, ci ea ne

Socrate l-a avut ucenic pe Platon; Gamaliel, pe Saul. Liderii diferitelor religii și-au avut urmașii lor devotați. Diferența dintre ei și ucenicii lui Isus stă în faptul că ucenicia primilor se baza pe filosofia omenească, iar a celor din urmă, pe persoana și lucrarea Domnului Isus. Ucenicia creștină nu are la bază numai învățăturile lui Hristos, ci și faptele Sale pentru mântuirea omului. Iată de ce El îi cheamă pe toți urmașii Săi să se identifice cu El, să își ia „crucea” și să îl urmeze. Aceia care nu calcă pe urmele Lui nu sunt ucenicii Săi.

6. Citește Luca 9:23-25; Matei 16:24-28; Marcu 8:34-36. Care este „prețul” uceniciei pe care îl cere Domnul Isus de la noi?

Ucenicia creștină este legătura dinamică, relația activă dintre cel mântuit și Mântuitorul; odată mântuiți, suntem chemați să-L urmăm pe El. Pavel spunea: „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Galateni 2:20).

Prețul uceniciei este definit în Luca 9:23. Cuvintele folosite arată acțiunea, dinamismul relației: „să se lepede”, „să-și ia crucea” și „să urmeze”. Cea mai bună definiție pentru „a se lepăda” o găsim în tăgăduirea lui Petru, care s-a jurat că nu-L cunoștea pe Isus. Deci, când mi se cere să mă lepăd de mine însumi, trebuie să pot să spun că nu mă cunosc pe mine, fiindcă eul meu a murit și în locul lui trăiește Hristos (Galateni 2:20). Purtarea crucii în fiecare zi este o chemare la o răstignire continuă a firii pământești și a-L urma pe Hristos înseamnă ca obiectivul vieții mele să fie El și numai El.

Însă, în Luca 9:57-62, Învățătorul extinde prețul uceniciei: nimic nu este mai important decât Isus. El și numai El ocupă primul loc în ceea ce privește relațiile de prietenie și părtășie, munca și închinarea. În ucenicia creștină, moartea eului nu este o opțiune, ci o necesitate. „Atunci când cheamă un om, Hristos îl invită să vină și să moară. (...) De fiecare dată este vorba despre aceeași moarte – moartea în Isus Hristos, moartea omului vechi la chemarea Sa. (...) Numai omul care este mort față de propria voință îl poate urma pe Hristos.” – Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship* [Prețul uceniciei], p. 99

întâmpină de la începutul comuniunii noastre cu Hristos. Când cheamă un om, Hristos Îl cheamă să vină și să moară. Poate fi o „moarte” ca aceea a primilor ucenici, care au fost nevoiți să-și abandoneze casa și munca pentru a-L urma. (...) Însă este aceeași de fiecare dată – moartea în Isus Hristos, moartea omului vechi la chemarea Sa.” – Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, p. 99

De discutat: Care este prețul uceniciei, potrivit cu învățătura Domnului Isus? De ce este ucenicia o onoare supremă și, totodată, cel mai mare sacrificiu?

3. APLICAȚIA

Petru avea o familie pe care trebuia s-o hrănească. Ce fel de temeri crezi că a exprimat familia lui (soția, soacra și ceilalți membri), cu privire la câștigarea existenței, în condițiile în care el renunța la pescuit în favoarea uceniciei lângă Isus? Cum crezi că a încercat el să le risipească aceste temeri? (Vezi *Viața lui Iisus*, p. 249.)

Întrebări pentru meditație

- Chemarea la ucenicie nu este o invitație la o viață de meditație. Meditația își are importanța ei, dar, mai important decât să meditezi, este să lucrezi cu oamenii – cu cei pierduți, cu cei singuri, cu cei speriați – și să le arăți tuturor calea spre o viață transformată prin Hristos. Ești tu ucenic în acest sens?

- William Barclay, cercetător al Noului Testament, identifică șase caracteristici ale unui bun pescar de oameni: (1) răbdarea, (2) perseverența, (3) curajul, (4) capacitatea de a folosi momentul potrivit, (5) abilitatea de a folosi cea mai bună „momeală” pentru fiecare „pește” și (6) abilitatea de a rămâne nevăzut. „Predicatorii și învățătorii înțelepți vor căuta întotdeauna să le înfățișeze oamenilor nu propria persoană, ci pe Isus Hristos.” – *The Gospel of Matthew [Evangheliadupă Matei]*, vol. 1, pp. 91, 92. Există aceste caracteristici în viața ta de ucenic?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Activitate. Citiți în grupă Luca 9:3, apoi, notați pe o foaie de hârtie răspunsurile la următoarele întrebări:

- Cât de practică este învățătura aceasta în lumea contemporană?
- Cum interpretezi sau cum reacționezi la această învățătură despre ucenicie?

„Înălțarea crucii extirpă egoismul din suflet și îl așază pe om în poziția în care să învețe cum să poarte poverile lui Hristos. Nu Îl putem urma pe Hristos fără a purta jugul Său, fără a înălța crucea și a o purta după El. Dacă voința noastră nu este în acord cu cerințele divine, trebuie să ne refuzăm înclinațiile, să renunțăm la poftele noastre îndrăgite și să mergem pe urmele pașilor lui Hristos.” – Ellen G. White, *Fii și fice ale lui Dumnezeu*, p. 69

Întrebări pentru discuție

1. Ce ați înțeles din acest studiu despre statutul de „ucenic”? Cum l-ați descrie?
2. Citind relatările despre chemarea primilor ucenici, ce credeți că înseamnă a fi „pescari de oameni” și ce presupune această lucrare?
3. Care a fost scopul chemării ucenicilor? Care ar fi scopul chemării noastre în prezent?
4. Ce lecții importante ați învățat despre chemarea și trimiterea ucenicilor?
5. Ce principiu fundamental ne-a învățat Mântuitorul prin faptul că nu a restrâns numărul ucenicilor la doisprezece sau la șaptezeci?
6. Ce motiv de bucurie depășește chiar și succesul în lucrarea misionară?
7. Ce „preț” solicită Domnul Isus de la cei care doresc să se bucure de privilegiul și de satisfacțiile uceniciei? Ești dispus(ă) să plătești acest „preț”?

4. „Am așteptat ceva timp!”

După 1990, ne-am bucurat de o oarecare libertate religioasă în China și acum avem câteva biserici adventiste. Una dintre ele se află în apropierea unei firme mari de import-export. Proprietara ei este prietenă cu o membră a bisericii noastre. Într-o zi, în discuția lor, au ajuns la subiectul religie. Sora noastră și-a mărturisit credința în Dumnezeu și în Biblie și i-a explicat ce înseamnă să fii adventist de ziua a șaptea. Femeia de afaceri a fost plăcut impresionată și i-a spus:

– Îmi place biserica ta. Principiile voastre le sunt utile oamenilor. Vrei, te rog, să le vorbești și angajaților mei despre ele?

Sora noastră s-a bucurat, dar se temea. *Angajații sunt oameni nereligioși, poate chiar ateï, se gândea ea.* Dar, prietena ei i-a spus:

– Draga mea, tot aștept! De ce nu ai trimis pe cineva?

Sora noastră și-a dat seama că era o ocazie importantă și l-a anunțat pe pastorul bisericii. Când acesta a sosit la fabrică, proprietara i-a convocat pe șefii de departamente la o ședință. Pastorul le-a vorbit despre Isus și despre învățăturile Sale și mesajul a fost bine primit. Directorii de departamente i-au cerut să vină să le vorbească și celorlalți angajați. Au stabilit o zi și pastorul a onorat invitația. Cei aproximativ șazececi de angajați care au participat au fost încântați. Apoi s-a ținut câte o prezentare la două săptămâni. După șase ocazii, pastorul i-a invitat să Îl primească pe Isus ca Mântuitor. Au răspuns treizeci de persoane.

Cu ocazia Crăciunului, Biserica Adventistă a organizat un eveniment pentru toți cei două sute de angajați ai firmei. Proprietara a invitat și alte companii să li se alăture, iar proprietarii acestora au observat o schimbare la angajații ei. „Oamenii de aici par foarte amabili, parcă sunt altfel”, au spus ei. „Am dori să organizăm astfel de prezentări și pentru angajații noștri.”

În prezent, pastorul adventist se întâlnește cu angajații în fiecare duminică seara. Femeia de afaceri, care este proprietară a mai multor fabrici, face planuri pentru a începe un program similar și în alte locuri.

După evenimentul organizat de Crăciun, ea a vizitat Biserica Adventistă și a participat la Sfânta Cină. Prietena ei a întâmpinat-o cu multă căldură și a încurajat-o să vină și în alte ocazii. Dorința ei este să se boteze curând, odată cu cei treizeci dintre angajații ei.

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
 2. J. Faptele ap. 1:8
 3. V. Luca 24:49
 s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05

4. S. Faptele ap. 1:8
 s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07

5. D. Ioan 14:18-20
 6. L. Efeseni 6:12
 7. M. Isaia 8:19,20
 8. M. Ioan 16:13,14
 9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
 10. V. Efeseni 3:20,21
 s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15

11. S. Efeseni 5:14-16
 s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16

12. D. Efeseni 5:18,19
 13. L. Efeseni 1:11,12
 14. M. Efeseni 1:13,14
 15. M. Romani 8:16,17
 16. J. 2 Corinteni 5:7
 17. V. 1 Corinteni 14:15
 s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24

18. S. 1 Corinteni 14:26,40
 s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25

19. D. Romani 8:14
 20. L. 1 Corinteni 2:16
 21. M. Romani 6:5
 22. M. Apocalipsa 14:7
 23. J. 1 Corinteni 6:11
 24. V. Ioan 5:19,41
 s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33

25. S. Proverbele 14:34
 s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35

26. D. 1 Corinteni 2:14,15
 27. L. Ioan 7:37,38
 28. M. Apocalipsa 1:18
 29. M. Ioan 6:57,58
 30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
 s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42

2. S. Geneza 5:24
 s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44

3. D. Ioan 14:23
 4. L. Ioan 13:35
 5. M. Luca 10:42
 6. M. Luca 10:36,37
 7. J. Ioan 15:12
 8. V. 1 Corinteni 8:1-3
 s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52

9. S. Coloseni 3:2
 s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53

10. D. Ioan 15:16
 11. L. 1 Ioan 4:20
 12. M. 1 Ioan 5:2
 13. M. 1 Ioan 2:2,3
 14. J. Romani 13:8
 15. V. 1 Ioan 5:18
 s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00

16. S. Ioan 14:15
 s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01

17. D. 1 Ioan 5:20
 18. L. Isaia 61:1
 19. M. Galateni 5:13
 20. M. Ieremia 29:13
 21. J. Matei 22:37
 22. V. Ieremia 31:33
 s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08

23. S. Romani 10:10
 s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09

24. D. 2 Corinteni 3:2,3
 25. L. Efeseni 3:18,19
 26. M. 2 Corinteni 4:6
 27. M. Romani 12:1
 28. J. 1 Împărați 22:13,14
 29. V. Evrei 12:14
 s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16

30. S. 1 Cronici 16:29
 s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16

31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
 2. M. Matei 25:40
 3. M. Luca 24:32
 4. J. 2 Împărați 2:9
 5. V. Romani 2:29
 s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22

6. S. Luca 22:31,32
 s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22

7. D. Faptele ap. 2:46,47
 8. L. Faptele ap. 1:14
 9. M. Matei 5:13
 10. M. Matei 5:14,15
 11. J. Luca 10:31
 12. V. Iona 4:1-3
 s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26

13. S. Tit 3:8
 s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27

14. D. Romani 1:14,15
 15. L. Faptele ap. 26:24,25
 16. M. Faptele ap. 20:32
 17. M. Luca 6:19
 18. J. Luca 8:46,48
 19. V. 1 Corinteni 9:19
 s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29

20. S. Faptele ap. 2:4
 s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30

21. D. Ezechiel 3:21
 22. L. 2 Timotei 2:24,25
 23. M. 2 Timotei 2:1,2
 24. M. Deuteronomul 30:19
 25. J. Deuteronomul 33:29
 26. V. Isaia 53:11
 s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30

27. S. Ioan 12:25,26
 s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30

28. D. Eclesiastul 7:3
 29. L. Ioan 17:20,21
 30. M. Matei 10:32